

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812206549
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8812206549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mariany Muránskej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Tomáš Kušník s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: T. Y., bytom Y. XXXX/XX, J. nad X., za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Ul. Sovietskych hrdinov 163/33, Svidník, o zaplatenie 1.698,25 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu vo Vranove nad Topľou č.k. 10C/334/2012-84 z 29.10.2013 jednohlasne takto rozhodol

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené nad sumu 45,16 eur s prísl. a vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zastavil konanie o 50,- eur, zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 316,- eur s 9 % úrokom z omeškania od 21.8.2010 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Svoje rozhodnutie vo vzťahu k žalobe, v ktorej prevyšujúcej časti nárok žalobcu zamietol odôvodnil tým, že konečná splatnosť úveru bola 20.8.2010, pričom jednotlivé splátky mali byť splatené vždy k 20. dňu v mesiaci vo výške 680,- Sk, t.j. 22,57 eur. Keďže žaloba bola podaná dňa 28.6.2012 súd prvého stupňa považoval za nepremiľčané mesačné splátky, ktoré boli splatné od 20.7.2009 do 20.8.2010 t.j. spolu 14 mesačných splátok po 680,- Sk, t.j. 9.520,- Sk čo je 316,- eur. Pokiaľ sa žalobca bránil dohodou o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku, súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca ničím nepreukázal oprávnenosť osoby podpísanej na uvedenej dohode konať za žalobcu. Žalobca je na dohode označený svojím obchodným menom s tým, že je zastúpený Ing. D. J. konateľom, namiesto podpisu zástupcu spoločnosti je však uvedené č. 36 Bc. G. D. bez toho, aby bolo zrejmé na základe čoho koná za žalobcu. Ani z výpisu z obchodného registra žalobcu nevyplývalo, že by osoba pod menom Bc. G. D. mal oprávnenie v jeho mene konať. Preto považoval uvedenú dohodu za neplatnú v rozpore so zákonom, a z týchto dôvodov neprihliadal na predložený listinný dôkaz. Súd informoval sa o tom, akým spôsobom žalobca dosiahol právny úkon žalovanej v podobe uzavretej dohody. Prijal záver o nesúlade vôle žalovanej s jej prejavom, ktorý bol vyvolaný nekalou obchodnou praktikou osoby navonok konajúcej za žalobcu, ktorá v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa je zakázaná. V texte dohody nie je ani zmienka o tom, že žalovaná bola poučená o význame premlčania a o význame uznania záväzku v zmysle účinkov druhej vety § 110 ods. 1 OZ. Umiestnenie textu o uznaní záväzku nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktoré predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu

k spotrebiteľovi zodpovedajúce čestnej obchodnej praktike. V zmysle § 558 OZ pre vznik domnienky trvania dlhu vyžaduje sa, aby ten kto uznal premlčaný dlh o premlčaní vedel. Pokiaľ dlžník o premlčaní nevedel, uznanie dlhu nemá právny následok v podobe tejto domnienky. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 151 ods. 3 O.s.p..

Proti rozsudku, v časti v ktorej bola v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá podal odvolanie žalobca. Súd 1.stupňa vôbec nezohľadnil Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“), pričom pokiaľ súd posúdil žalobcom uplatnený nárok podľa ustanovenia § 103 OZ, mal priznať žalobcovi splátky nepremiľčané ku dňu podpisu Dohody. Dohoda bola podpísaná dňa 26.6.2010. Ku dňu podpisu Dohody boli premlčané splátky počnúc splátkou splatnou 20.7.2007 až po splátku splatnú dňa 20.8.2010, tzn. 38 splátok po 680,- Sk (25.840,- Sk = 857,73 eur). Z uvedenej sumy súd priznal žalobcovi sumu 316,- eur pozostávajúcu zo 14 splátok počnúc splátkou splatnou dňa 20.7.2009 až po splátku splatnú dňa 20.8.2010.

Žalovaná prostredníctvom Dohody uznala svoj záväzok voči žalobcovi vzniknutý zo zmluvy o splátkovom úvere č. 561368446 uzavretej dňa 25.8.2005 so Slovenskou sporiteľňou a.s. vo výške 1.510,87 eur s prísl. čo do dôvodu a výšky a zaviazala sa splatiť svoj záväzok. Obsahom Dohody je uznanie dlhu zo strany žalovanej ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona je prerušenie plynutia premlčacej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10 ročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Podpísaním dohody došlo k začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, teda právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta OZ, t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby v tomto prípade nastal.

Takáto forma dohody medzi veriteľom a dlžníkom nie je ničím neobvyklým a už vôbec ju nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa. Z vykonaného dokazovania nie je vôbec zrejmé, ako dospel súd k záveru, že dohoda o splátkach medzi veriteľom a dlžníkom je nekalá obchodná praktika. Žalobca mal možnosť sa v tom čase domáhať zaplata pohľadávky na súde, čím by sa pohľadávka žalovanej značne navýšila o trovy konania a pohľadávku by žalovaná musela pravdepodobne uhradiť naraz. Žalovaná sa však rozhodla Dohodu podpísať a uhrádzať pohľadávku v splátkach. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že žalovaná si svoje postavenie v čase podpisu Dohody nijako nezhoršila.

Zároveň poukázal na skutočnosť, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa (viď. Rozsudok Nejvyššího soudu České republiky, sp.zn. 23Cdo/1201/2009 a tiež komentár Občianský zákoník I Komentář. I. vydanie Praha: C.H.Beck, 2008).

Daným prístupom súdu dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa vedúcej k úplnému zbaveniu zodpovednosti spotrebiteľa za plnenie svojich povinností, ktoré mu zo záväzkového vzťahu vyplývajú. Žiadne zákonné ustanovenie nebráni súdnemu uplatneniu aj premlčaného práva a zároveň premlčaním dlh nezaniká, teda nemožno ani prinajmenšom hovoriť o použití nekalých obchodných praktík. V danom prípade konanie žalovanej nemožno považovať za morálne a čestné, a preto nemožno súhlasiť s tým, resp. je absurdné, aby takému konaniu bola zo stany súdu poskytnutá ochrana.

Žalobca zastáva názor, že žalovaná po tom, čo sa oboznámila s obsahom Dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznala a vyjadrila svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky.

Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu v sume 541,73 eur (v celkovej výške 857,73 eur), resp. v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil voči žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom i odvolacom konaní.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie vedľajší účastník uviedol, že súd 1.stupňa v odôvodnení rozsudku konštatuje, že v konaní bolo preukázané, že pôvodný veriteľ nevyužil svoje oprávnenie plynúce z porušenia zmluvných povinností žalovanou - od zmluvy neodstúpil, zmluvu nevy povedal, nevyhlásil splatnosť celého úveru a pod.. Banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klienta, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu jeden rok. Veľmi dôležité je v tomto prípade slovné spojenie „zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku“, lebo banka nemôže postúpiť tú časť pohľadávky, ktorá nesplní predpoklad či už 90-dňového alebo súhrnného ročného omeškania.

Zmluva o postúpení pohľadávok medzi bankou a žalobcom bola uzatvorená 10.12.2009 a v konaní bolo preukázané, že nedošlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi bankou a žalovanou, banka, t.j. právny predchodca žalobcu, mohla žalobcovi postúpiť len splátky, ktorých splatnosť nastala pred dňom uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávok a tieto splátky zároveň splňajú predpoklad 90-dňového omeškania. Inak povedané banka nemohla postúpiť nebanke „živý úver“, len pohľadávky z „ukončeného úveru“ a zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné splátky ako vedľajší účastník uviedol vyššie.

Súd 1.stupňa podľa názoru vedľajšieho účastníka nesprávne určil, že žalobca má nárok na 14 splátok splatných od 20.7.2009 do 20.8.2010. Vzhľadom na § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, väčšinu z týchto splátok banka ani nemohla na žalobcu postúpiť. Žalobca tak má nárok na 45,14 eur (2 x 22,57). Z uvedených dôvodov navrhol druhý výrok napadnutého rozsudku zmeniť, žalobu zamietnuť aj v časti nad 45,14 eur a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov celého konania.

Odvolací súd prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu a vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a na základe zisteného skutkového stavu dospel aj k správne právnemu záveru. Na týchto skutkových a právnych zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa v čase uzavretia zmluvy účinného § 92 ods. 7 zák. č. 483/2001 Z.z., o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. §-u 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., sa pre účely tohto zákona rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady (definované v ust. písm.c) spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. §-u 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa ust. §-u 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Ustanovenie § 565 OZ, teda pripúšťa, aby medzi veriteľom a dlžníkom bolo dohodnuté, príp. aby rozhodnutím súdu (§ 160 ods. 1 O.s.p.) bolo určené, že nesplnením jednej zo splátok sa stane splatným celý dlh. V prípade, že dlžník pri takto dohodnutých splátkach nesplní niektorú z nich, takže sa stane splatným celý zostávajúci dlh, premlčacia 3-ročná doba pre právo na zaplatenie celého zostávajúceho dlhu začína plynúť odo dňa, keď sa stala splatnou celá nesplnená splátka.

Podľa ustanovenia § 565 OZ však veriteľ môže svoje právo na zaplatenie zostávajúceho dlhu ako celku uplatniť iba do splatnosti najbližšej splátky. Ak toto právo nevyužije, prestane dňom splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia doba (§ 101 OZ pre celý zostávajúci dlh. Z toho dôvodu sa jednotlivé splátky budú nabudúce opäť premlčovať samostatne v 3-ročnej premlčacej dobe.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa, nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa prvej vety § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z., za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9.

Podľa § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody - v prejednávanej veci ide o Dohodu navrhnutú veriteľom (žalobcom) splatiť cenu poskytnutého úveru v splátkach, ktorá je prezentovaná ako zdanlivo výhodná možnosť splniť záväzok spotrebiteľa.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa, za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznámi obchodný účel

obchodnej praxi, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že účastníci konania uzavreli dňa 25.8.2005 zmluvu č. 561368446. Išlo o spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej ešte právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla žalovanej finančné prostriedky, ktoré sa zaviazala uhrádzať v mesačných splátkach s tým, že následne došlo k nesplneniu termínov splátok a tým povinnosti zo strany žalovanej vyplývajúcej zo zmluvy. Pohľadávka bola postúpená na žalobcu a ku dňu postúpenia predstavovala 1.698,25 eur, z ktorých pozostávala z istiny 1.510,87 eur a úroku z omeškania vo výške 187,38. Zmluva o úvere bola uzavretá na dobu od 20.8.2005 do 20.8.2010 s tým, že prvá splátka mala byť uhradená 20.9.2005 a posledná splátka 20.8.2010. Zmluva o postúpení pohľadávky bola uzavretá 10.12.2009. Dňa 26.6.2010 bola uzavretá Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu.

Vo vzťahu k námietkam zo strany žalobcu o uzavretej Dohode o uznaní dlhu a splátkovom kalendári je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa správne túto dohodu posúdil zo strany formálnej, ale aj obsahovej a správnym spôsobom dospel k záveru, že nie je možné priznať tejto dohode platnosť a účinnosť vo vzťahu k žalovanej ako spotrebiteľke. V čase podpisu tejto zmluvy boli nároky žalobcu už premlčané a dohoda, ktorá bola uzatváraná so žalovanou nenesie znaky takého uznania dlhu, ktoré možno v súlade s predpismi Občianskeho zákonníka uznať. Z citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že vo vzťahu k okolnostiam týkajúcim sa informovania dlžníka o tom, že podpisuje uznanie dlhu a uzatvára splátkový kalendár na už premlčané nároky s tým, že podpisom tejto dohody začína plynúť nová premlčacia 10-ročná lehota, čo v konečnom dôsledku vyplýva aj z odvolania žalobcu, nie je v súlade s ustanoveniami zákona, ktoré upravujú vzťahy, ktoré platia aj pre vzťah dodávateľa a spotrebiteľa. Z tejto dohody o splátkach a uznaní záväzku okolnosti informovanosti a vedomosti žalovanej o uznaní premlčaných nárokov niet ani zmienky, resp. nachádza sa v celej dohode veta v čl. 3.1 posledná veta, ktorá však informácia má byť uvedená a oboznámená s dlžníkom v základných náležitostiach takejto dohody, čiže hneď v úvodných ustanoveniach, čo z tohto textu zmluvy nevyplýva.

Preto súd prvého stupňa správne postupoval pokiaľ vychádzal z ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní, o tom od kedy do kedy bola zmluva platná, že nedošlo k predčasnému zosplatneniu zmluvy. Preto bolo potrebné posudzovať inštitút premlčania na každú splátku osobitne. Správne uznal nárok žalobcu na nepremilčané splátky, ktoré boli uplatnené na súde podanou žalobou ešte v lehote 3 rokov. Tieto splátky súd prvého stupňa priznal a zamietol žalobu v prevyšujúcej časti, čiže nad sumu 316,- eur s príslušenstvom.

Preto toto rozhodnutie a dôvody odvolacie medzi žalobcom a žalovanou uznal súd v celom rozsahu za vecne správne a rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ ide o námietky vedľajšieho účastníka, ktoré sa týkali okolnosti, že v čase kedy bola postúpená pohľadávka na žalobcu zo strany Slovenskej sporiteľne, bol to ešte tzv. „živý úver“ a možno postupovať len splatné splátky, táto argumentácia je akceptovateľná a v iných rozhodnutiach odvolací súd sa týmto už zaoberal (rozhodnutie 6Co/119/2013). V danom prípade je potrebné podotknúť, že túto argumentáciu použil vedľajší účastník až v podanom odvolaní nie však vo veci samej napriek danému poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p., ktoré vedľajší účastník obdržal spolu s výzvou na vyjadrenie a procesným poučením dňa 18.7.2013. Preto na základe tejto argumentácie vedľajšieho účastníka bolo potrebné vykonať ďalšie dôkazy, keďže v zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 438/2001 Z.z. neboli navrhované dôkazy zo strany vedľajšieho účastníka, aby súd prvého stupňa zistil, či banka, teda právny predchodca žalobcu písomne vyzvala žalovanú, a napriek tomu žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní bola v omeškani s plnením v časti záväzku, následne postupovať tak, že písomnou zmluvou pohľadávku postúpia na inú osobu aj bez súhlasu klienta. Tieto okolnosti a zákonom stanovený postup v zmysle zákona o bankách nebol v konaní zisťovaný, preukázaný a zo strany vedľajšieho účastníka nebolo navrhované vykonať dôkazy. Preto námietku vedľajšieho účastníka, že žalobcovi neprináležia takto ani len jednotlivé splátky v počte 14, ktoré súd prvého stupňa zaviazal na zaplatenie žalovanú, nebolo možné z procesného hľadiska akceptovať práve pre ustanovenie § 120 ods. 4 O.s.p.. Súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých a nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na

dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a. Súd prvého stupňa účastníkov konania, vrátane vedľajšieho účastníka, o právnych právach poučil.

Preto odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo vzťahu k odvolacej námietke vedľajšieho účastníka, ktorý uznával, že neboli premlčané len 2 mesačné splátky, a to konkrétne za 20.7. a 20.8.2009, vzhľadom na vyššie citované odôvodnenie potvrdil a potvrdil aj rozhodnutie k priznanej istine zo strany súdu prvého stupňa s príslušenstvom, ale aj vo výroku, ktorej žalobe bolo v prevyšujúcej časti zamietnutá podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách konania bude rozhodovať súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 224 ods. 4 O.s.p., pri rozhodovaní o trovách konania rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.